

ARTİSAN

URART

TAKI SERGİSİNİ SUNAR 14 – 28 KASIM

ARTİSAN : CİNNAH CADDESİ 21 A ÇANKAYA, ANKARA
URART : GALERİ : MAÇKA OTELİ 48 27 81 ATELYE : 62 17 06 İSTANBUL

Başaran'ın "Simnet"i.

le amatör nitelikteki sanatçılara açık bir yönü var. Resimimizdeki güncel eğilimlerin büyükçe bir bölümünü, sergilenen resimlerde izleme olanağının bulunması, bu yılki DYO sergisine, bir çeşit "rapor" niteliği kazandırıyor. Dışardan bakan bir kimse, çoğunluğunu belirli, açık-seçik bir kişiliğe henüz ulaşmamış sanatçıların oluşturduğu bu sergide temel kaygıların, biçime ve içeriğe ilişkin başlıca eğilimlerin neler olduğunu kolayca saptayabilir. Figür, plastik bir eleman olarak, resimlerin çoğunda ağır bası-

Taki sergisinden

yor. Figürden hareket ederek özel bir yorum ve sentez getirme çabasında olan; kişiliği, deneyden araştırmadan gelme birikimler üzerine kurmaya çalışan resimler azınlıkta kalıyor gene de. Seçici kurul üyeleri, yapıtların seçiminde ve değerlendirilmesinde birtakım olumlu ilkelere ve ölçülerden hareket ettiklerini sergi kataloğunda duyuruyorlar ama, bu "ölçü" ve "ilke"lerin, başarılı görülen ve sergilenmeye uygun bulunan resimlerin birçoğunda yansıdığını söylemek oldukça

162
Türkiye'de amatör planda bir sanat potansiyelinin varlığını belgeliyor bu sergi. Böyle bir potansiyelin varlığı, resimimizin geleceği açısından ve salt kuramsal çizgide olumlu karşılanabilir. DYO firmasının, sanatçıya destek olma yolundaki girişiminin sürmesi ve yeni boyutlar kazanması da, elbet gereklidir.

Urart atelyesinin «Taki Seirgisi»

(Artisan Galeri)

Geleneksel Anadolu kültüründe takı kullanmanın, süs eşyası üretmenin özel bir yeri var bilindiği gibi. Özellikle Anadolu ilkçağının buluntuları arasında bu tür eşya, süs malzemeleri, metal ve değerli taşlardan oluşturulan "mücevherat" önemli bir yer tutuyor. Ama bugüne kadar bir takı dizaynercisi olarak geleneksel eşyayı çağdaş beğeni kalıplarına dönüştürmek, sanırım Özer ve Mehmet Kaş'ın önce pek de kimsenin aklına gelmemiştir. Bu arkadaşlar İstanbul'da bir süreden beri "Urart" adını verdikleri bir kuyumcu atölyesini bu amaçla kullanıyorlar. Aslında kuyumcu atölyesi deyimi, daha çok alışılmış, klasik bir üretim şemasını anımsatıyor. Oysa "Urart"ın bu çeşit bir üretim şemasıyla, hem piyasa hem de beğeni ve duyarlık açısından bir ilgisi yok. "Urart"ın işçileri, özellikle Anadolu'nun ilkçağ süslenme ve takı geleneğinin motiflerinden hareket ederek, bir anlamda otantik, bir anlamda tümüyle yeni ve çağdaş bir takım işler çıkarıyorlar ortaya. "Artisan" Galerisinde, özenli vitrinler içinde sergiledikleri bu işlerde, piyasanın "bijou" zevksizliğine karşı, titiz, sorumlu, metal süs

(Devamı 33. sayfada)

27

SERGİLER

(Devamı)

eşyası geleneğinden ölçülü biçimde esinlenen bir çeşni var ki, izleyicide olumlu izlenimler bırakan da bu çeşninin tadı ve benzerlerinden farklılığı...

Kültür işleriyle görevli kişilerin, bu takı sergisine çağdaş kültürümüzün özel bir cephesi olarak, dışarıda da sergilenme olanağı yaratmaları güç bir iş mi acaba?

■ KAYA ÖZSEZGİN

13